

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263924256.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Som Hæsten snorkende, naar hannem Løbskhed sticker.  
Om nogen hannem slaaer, hand død paa Hafved flyder,  
Da hans Staalbroderskab, om Kroppen snorker skryder,  
Oc icke hører op, med skriigen, rifven, støden  
Før hand der fluer fra, oc Liifvit naaer for Døden.  
Naar nogen samme Fugl, der lefvende beklemmer,  
Oc paa ham binder Staal, hans Brødre det fornemmer,  
I hundred flokke-tal omkring ham sig begifve,  
Hans Fedr' afplucke de det Staal af ham at rifve:  
Formaae de icke det, de sliide ham til døde,  
Oc paa den samme plats, der sielden mere møde.  
I mørke taaged Luft, er hand allene fremme,  
Naar Vinteren er haard men ellers sidder hiemme.  
End du bryst-spragled Lom snart liig' en Aale-krage,  
Skal vore *Musæ* dig ej med i dantzen tage?  
Du skriiger, Lommer højt, ej bedre kandst du siunge,  
Thi du est Lemme-lest, afskaaren er din Tunge;  
Du been-bag-bunden est, om du paa Landet falder,  
Du neppe kommer op, men faaer en stacked alder,  
Thi gjør du reden din, paa Tuen ud med Vande,  
At du dig velte kand i Vand af Vand paa Lande.  
To Æg, to Unger smaa, du fostrer under Vinge,  
Thi er din Skare svag, din Afkom meget ringe.  
End est du tvert imod, de Magalonisk ænder  
(Pingvine kaldis de oc griibis let med Hænder)  
Thi, naar dig bryster Food, da løbe de, ja springe:  
Men naar du fløjer højt, da mangler dennem Vinge.  
I det jeg nederfar, fra Snee-klæd daabre fielde,  
Seer jeg i Elfve-mund, imellem grønne dælde  
Den Hejre med sin top (skøn Hofmands hatte-smycker:)  
Graf-gaasen braaged-hviid, den piile-snare Dycker:  
Jeg hører ofver Lydt, sin egen død at siunge  
Den kriadend-hviide-Svan, med søde Franke-tunge.  
I Moosen rør-betagt, mig tyckis noget lyde,  
Fem ganger ud paa rad, jeg hør et Asen skryde,